

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Ryby a soudkyň JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **M. B.**, IČO ..., narozený dne ...
bytem P. 7, B., S.

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2016 č. j. 48700/2016-MZE-14132

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět soudního přezkumu

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále „*městský soud*“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2016 č. j. 48700/2016-MZE-14132, sp. zn. 8RV20879/2016-14132 (dále „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a kterým bylo zároveň potvrzeno rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 20. 1. 2016 č. j. SZFI/2016/0034002 (dále „*prvostupňové rozhodnutí*“). Prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o platbu pro oblasti s přírodními nebo jinými zvláštními omezeními pro rok 2015 (dále také „*dotace*“), a to z důvodu porušení podmínky

podle ust. § 7 odst. 2 až 4 nařízení vlády č. 72/2015 Sb., o podmínkách poskytování plateb pro oblasti s přírodními nebo jinými zvláštními omezeními, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*nařízení vlády*“), které bylo vydáno na základě ust. § 1 odst. 3 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o SZIF*“). Žalobce nedoručil Deklaraci chovu koní v termínu do 2. 11. 2015 (den 31. 10. 2015 totiž připadl na sobotu) a nedodržel minimální intenzitu chovu hospodářských zvířat alespoň jednou v kontrolním období od 1. 6. 2015 do 30. 9. 2015.

2. Žalobce namítá, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech, neboť se jedná o nezákonné rozhodnutí. Domáhá se také zrušení prvostupňového rozhodnutí a přiznání náhrady nákladů řízení. Své žalobní námitky žalobce shrnul do následujících žalobních bodů:
3. *Zaprvé.* Žalobce namítá, že z důvodu technické nemožnosti připojení se do elektronického systému státní správy – Integrovaného zemědělského registru a Portálu farmáře (dále „*elektronický systém*“) nemohl doručit k datu 2. 11. 2015 správnímu orgánu elektronický opis registru koní v hospodářství (dále „*nezbytné dokumenty*“). Podotýká, že se marně pokoušel o zaslání nezbytných dokumentů v období od 30. 9. 2015 do 2. 11. 2015. Tvrdí, že se to nepodařilo ani státním zaměstnancům Regionálního odboru SZIF Hradec Králové, oddělení v Chrudimi. Podařilo se mu to až dne 3. 11. 2015, jak sám uvádí, po termínu. Dále nesouhlasí s tím, že by nedodržel minimální intenzitu chovu hospodářských zvířat, neboť údajné nedodržení této intenzity plyne z nedoručení nezbytných dokumentů.
4. *Zadruhé.* Žalobce má za to, že platba pro oblasti s přírodními nebo jinými zvláštními omezeními je při splnění podmínek nároková. Nesouhlasí s postupem prvostupňového orgánu a žalovaného, který kontrolou na místě nezjistil skutečný stav věci. Je přesvědčen, že splňuje podmínky platby pro oblasti s přírodními nebo jinými zvláštními omezeními pro rok 2015, neboť správním orgánům bylo zřejmé, že žalobce chová hospodářská zvířata, jelikož v napadeném rozhodnutí samy přiznávají, že se žalobce pokoušel o odeslání nezbytných dokumentů prvostupňovému orgánu.
5. *Zatřetí.* Žalobce má za to, že správní orgány měly zohlednit faktickou neschopnost systému státní správy k provedení odeslání nezbytných dokumentů jako vyšší moc. Z tohoto důvodu tak měly převzít nezbytné dokumenty v listinné podobě a netrvat na zaslání nezbytných dokumentů elektronickou cestou, neboť zákon o SZIF pouze připouští možnost podání žádosti o poskytnutí dotace elektronicky. Žalobce je přesvědčen, že podání nezbytných dokumentů v listinné formě je rovnocenné s elektronickou formou. K tomu odkazuje na nález Ústavního soudu (dále „*ÚS*“) ze dne 21. 12. 1993 sp. zn. Pl. ÚS 19/93, kde je odlišeno formální a materiální pojetí státu a je upřednostněno materiální pojetí. Dále odkazuje na sdělení JUDr. Šimíčka, který zmiňuje, že přepjatý formalismus nebo dokonce libovůle jsou jevy v právním státě zcela nepřípustné.

II. Vyjádření žalovaného, podstatné okolnosti vyplývající ze správního spisu, následná vyjádření žalobce a žalovaného

6. Ve vyjádření k žalobě žalovaný odkazuje na odůvodnění napadeného a prvostupňového rozhodnutí, navrhl žalobu zamítnout a vyjádřil se k jednotlivým žalobním bodům.
7. Žalovaný sděluje, že nezaznamenal namítanou nefunkčnost elektronického systému, neboť jiní žadatelé v rozhodné době nezbytné dokumenty zaslali. Blíže specifikuje, že zaslání nezbytných dokumentů prvostupňovému orgánu probíhá ve dvou krocích. V prvním

kroku jde o tzv. vygenerování a odeslání sady neboli o přípravu dat nezbytných dokumentů k odeslání prvostupňovému orgánu. Druhý krok spočívá ve vygenerování a odeslání samotných nezbytných dokumentů prvostupňovému orgánu. Žalovaný souhlasí se žalobcem, že žalobce v termínu splnil první krok, avšak k odeslání nezbytných dokumentů jako takových nedošlo, resp. došlo až dne 3. 11. 2015, po termínu.

8. Žalovaný proto nesplnění druhého kroku nemůže hodnotit jako vyšší moc, neboť elektronický systém byl plně funkční. Pokud měl žalobce za to, že namítaná technická nemožnost lze považovat za vyšší moc, měl tuto okolnost písemně oznámit prvostupňovému orgánu, a to do patnácti dnů ode dne zjištění.
9. Žalovaný dále uvádí, že nezbytné dokumenty bylo možné doručit v listinné podobě, avšak žalobce toto neučinil, a proto jeho námitka není na místě. K přepjatému formalismu sděluje, že postup uvedený v nařízení vlády je v rámci rovného přístupu dodržován ke všem zadatelům.
10. Co se týká neprovedení kontroly na místě ke zjištění skutečného stavu věci, žalovaný sděluje, že z nařízení vlády nevyplývá povinnost kontrolu na místě provést, podle žalovaného jde jen o upozornění, že v případě kontroly na místě budou tyto údaje zahrnuty do výpočtu intenzity chovu hospodářských zvířat.
11. Vyjádření žalovaného bylo zasláno žalobci k replice, ve které žalobce odkázal na písemné vyhotovení žaloby a doplnil následující.
12. Žalobce zdůrazňuje, že ani státní zaměstnanci prvostupňového orgánu nebyli schopni nezbytné dokumenty elektronicky odeslat. Zmiňuje, že jiný zaměstnanec potvrdil přetíženost systému a jeho nefunkčnost, z tohoto důvodu navrhuje vyslechnout státní zaměstnankyni prvostupňového orgánu k potvrzení nefunkčnosti elektronického systému. K navrhovanému postupu žalovaného ohledně písemného oznámení nefunkčnosti elektronického systému má za to, že se jedná o přepjatý formalismus, protože o nefunkčnosti elektronického systému věděli státní zaměstnanci prvostupňového orgánu.
13. Žalobce zmiňuje, že s nezbytnými dokumenty v listinné podobě disponovali státní zaměstnanci prvostupňového orgánu, když se pokoušeli sami vložit nezbytné dokumenty do elektronického systému, a proto považuje námitku žalovaného týkající se nedoručení nezbytných dokumentů v listinné podobě za přepjatý formalismus.
14. Ohledně neprovedení kontroly na místě znovu opakuje, že správní orgány fakticky věděly, že chová koně, a mohly kontrolou na místě uvést nezbytné údaje pro poskytnutí dotace do souladu se skutečností. Závěrem připouští, že nezbytné dokumenty doručil prostřednictvím elektronického systému po lhůtě, tj. dne 3. 11. 2015.
15. V dalším vyjádření žalovaný opětovně opakuje, že odeslání nezbytných dokumentů se skládá ze dvou kroků. Příkládá ke svému vyjádření podklady, které mají prokázat, že žalobce úspěšně prošel prvním krokem, nikoliv však krokem druhým. Má za to, že pokud žalobce řádně ukončil krok první, námitky týkající se nefunkčnosti elektronického systému nejsou na místě. V závěru odkazuje na rozhodnutí městského soudu ze dne 20. 6. 2019 č. j. 11 A 247/2018-59, který zamítl žalobu týkající se totožného žalobce v obdobné věci.
16. Pro posouzení věci samotné vyplývají ze spisového materiálu předložené žalovaným následující podstatné skutečnosti:

17. Žalobce dne 27. 5. 2015 podal jednotnou žádost 2015 o platbu pro zemědělce dodržující zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí.
18. Žalobce dne 3. 11. 2015 v 09:48:27 hodin doručil nezbytné dokumenty prostřednictvím elektronického systému prvostupňovému orgánu.
19. Žalobce dne 8. 2. 2016 podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Jeho odůvodnění bylo podle žalobce nepřesné, proto odůvodnění stáhl a dne 18. 2. 2016 podal přepracované odůvodnění odvolání. Z průvodního dopisu k odůvodnění odvolání vyplývá, že žalobce si stěžuje na nefunkčnost elektronického systému a uvádí, že navrhuje pozitivní řešení ke zlepšení elektronického systému. Ze samotného odůvodnění odvolání vyplývá, že se žalobce neúspěšně pokoušel několika způsoby, a to i s pomocí státních zaměstnanců prvostupňového orgánu zaslat nezbytné dokumenty elektronickou cestou skrze elektronický systém. Úspěšný byl až v úterý 3. 11. 2015, po lhůtě. Je tak přesvědčen, že z důvodu nefunkčnosti elektronického systému má být jeho žádosti vyhověno.

III. Posouzení žaloby a přezkum napadeného rozhodnutí

20. Městský soud posoudil žalobu a věc rozhodl bez nařízení jednání, neboť s takovým postupem oba účastníci výslovně souhlasili [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Při přezkumu městský soud vyšel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.); je tedy vázán zákonem v této jeho časové podobě. K dispozici měl správní spis žalovaného. Městský soud posoudil v řízení žalobu a rozhodnutí napadené touto žalobou včetně rozhodnutí prvostupňového.
21. Důkazy navrhované v žalobě nebyly provedeny (a jednání před městským soudem proto nebylo nařízeno) pro nadbytečnost, neboť rozhodující dokumenty byly městskému soudu k dispozici v rámci předloženého správního spisu.
22. Městský soud neshledal žalobu důvodnou a po skutkové i právní stránce se ztotožnil se žalovaným, tedy s posouzením skutkové i právní stránky tak, jak bylo podáno a vysvětleno v napadeném a prvostupňovém rozhodnutí.
23. Podle ust. § 11 odst. 1 a 2 zákona o SZIF poskytuje SZIF dotace v souladu s tímto zákonem, zákonem o zemědělství, nařízeními vlády vydanými k jejich provedení a podle přímo použitelných předpisů Evropské unie upravujících financování společné zemědělské politiky. Při rozhodování o poskytování dotací má SZIF postavení orgánu veřejné správy.
24. Podle ust. § 11 odst. 4 zákona o SZIF dotace na opatření, jehož součástí je vypracování a předložení projektu žadatelem o dotaci, poskytuje SZIF na základě dohody o poskytnutí dotace, která obsahuje *a)* identifikační údaje žadatele, *b)* identifikační údaje SZIF, *c)* poskytovanou částku, *d)* účel, na který je poskytovaná částka určena, *e)* lhůtu, v níž má být stanoveného účelu dosaženo, *f)* další podmínky, které musí příjemce v souvislosti s použitím dotace splnit, *g)* datum uzavření dohody.
25. Podle ust. § 11 odst. 5 zákona o SZIF na uzavření dohody o poskytnutí dotace podle odstavce 4 není právní nárok. Pokud SZIF žádosti o dotaci před datem uzavření dohody podle odstavce 4 nevyhoví, sdělí písemně a bez zbytečného odkladu žadateli důvody nevyhovění. V případě, že by toto sdělení SZIF bylo v rozporu s podmínkami, za kterých je poskytována dotace, ministerstvo je usnesením zruší.

26. Podle ust. § 11 odst. 8 zákona o SZIF žádost o poskytnutí dotace a další podání lze podat také v elektronické podobě prostřednictvím elektronické aplikace SZIF, ke které zřídí SZIF přístup na požádání. Žádost o poskytnutí dotace a další podání učiněné prostřednictvím elektronické aplikace SZIF přístupné způsobem umožňujícím dálkový přístup nevyžaduje podepsání uznávaným elektronickým podpisem.
27. Podle ust. § 1 odst. 3 zákona o SZIF podmínky provádění činností SZIF může vláda upravit nařízením.
28. Podle ust. § 11 odst. 1 písm. e) nařízení vlády žadatel, který uvede v žádosti o dotaci v souladu s ust. § 6 odst. 3 písm. a) díl půdního bloku s druhem zemědělské kultury trvalý travní porost, musí splňovat každý den kontrolního období od 1. června do 30. září příslušného kalendářního roku (dále jen „kontrolní období“) intenzitu chovu hospodářských zvířat uvedených v příloze č. 3 k tomuto nařízení nejméně 0,3 velké dobytčí jednotky na 1 hektar zemědělské půdy obhospodařované žadatelem a vedené v evidenci využití půdy s druhem zemědělské kultury trvalý travní porost.
29. Podle ust. § 11 odst. 3 a 4 nařízení vlády chová-li žadatel v kontrolním období koně, doručí SZIF do 31. října příslušného kalendářního roku za toto kontrolní období a) elektronický opis registru koní v hospodářství vedeného v informačním systému ústřední evidence podle plemenářského zákona a b) elektronickou deklaraci chovu koní, která je vytvořena na základě údajů z registru koní v hospodářství vedeného v informačním systému ústřední evidence podle plemenářského zákona; deklarace chovu koní obsahuje údaje o počtu chovaných koní přepočtených na velké dobytčí jednotky podle přílohy č. 3 k tomuto nařízení a kategorii chovaných koní. Nedoručí-li žadatel SZIF opis registru koní v hospodářství a deklaraci chovu koní podle odstavce 3 ve stanoveném termínu, koně se při výpočtu intenzity chovu hospodářských zvířat nezohlední, pokud není kontrolou na místě zjištěn stav odůvodňující jejich zohlednění.
30. Podle ust. § 25 odst. 4 nařízení vlády se dotace na kulturu trvalý travní porost podle ust. § 11 v příslušném kalendářním roce neposkytne, zjistí-li SZIF u žadatele nesplnění podmínky uvedené v ust. § 11 odst. 1 písm. e) a SZIF zjištěná intenzita chovu hospodářských zvířat byla čtyřikrát nebo vícekrát v kontrolním období vyšší nebo rovna 0,2 a zároveň nižší než 0,3 velké dobytčí jednotky na 1 hektar zemědělské půdy obhospodařované žadatelem a vedené v evidenci využití půdy s druhem zemědělské kultury trvalý travní porost nebo intenzita chovu hospodářských zvířat poklesla pod 0,2 velké dobytčí jednotky na 1 hektar zemědělské půdy obhospodařované žadatelem a vedené v evidenci využití půdy s druhem zemědělské kultury trvalý travní porost.
31. Mezi účastníky předmětného řízení je především sporná právní otázka, zda žalobce dodržel intenzitu chovu hospodářských zvířat pro získání dotace, když se mu v termínu nepodařilo doručit prostřednictvím elektronického systému nezbytné dokumenty.
32. V tomto řízení jde o přezkum toho, zda elektronický systém byl nefunkční a zda žalobce mohl z důvodu jeho nefunkčnosti podat nezbytné dokumenty v listinné podobě. Městský soud se tak nejprve zabýval stěžejní žalobní námitkou, tedy zda byl elektronický systém v době podání nezbytných dokumentů funkční.
33. K námitkám žalobce uvedeným v bodě *zaprvé* městský soud uvádí, že nezpochybňuje tvrzení žalobce o tom, že – ať sám, či prostřednictvím státní zaměstnankyně prvostupňového orgánu Bc. Štěpánkové - opakovaně učinil v období od 30. 9. 2015 do

3. 11. 2015 celkem 22 pokusů o odeslání nezbytných dokumentů prostřednictvím elektronického systému, ostatně tuto informaci osvědčil i žalovaný. Žalovaný následně v doplnění vyjádření ze dne 24. 6. 2019 doplnil, že eviduje 36 sad (příprav dat nezbytných dokumentů) v různém stadiu přípravy, když jen v pěti případech (30. 10. 2015, 2. 11. 2015 a 3. 11. 2015) byl dokončen první krok registrace dat nezbytných dokumentů. Žalobce dokončil druhý krok až 3. 11. 2015, po lhůtě.
34. Nelze přehlédnout, že žalovaný podrobně uvedl důvody, které ho vedly k vydání napadeného rozhodnutí, až v řízení před městským soudem. Ve správním řízení se spokojil se strohým konstatováním, že žalobce nedokončil druhý krok při odesílání nezbytných dat prvostupňovému orgánu, aniž by se blíže vypořádal s námitkou žalobce týkající se nefunkčnosti elektronického systému. Městský soud sděluje, že samotné nepřezkoumatelné vypořádání se se stěžejní námitkou žalobce vede ke zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost. Městský soud však k tomuto nepřistoupí, protože by to vedlo k ne hospodárnému prodloužení správního řízení. Z úřední činnosti je mu známo, že bylo u něj vedeno obdobné řízení s totožným žalobcem a žalovaným, které se zabývalo obdobnou věcí, a to pod sp. zn. 11 A 110/2017 a následně 11 A 247/2018. V těchto případech šlo o přezkum totožných námitek totožných účastníků, tedy zda žalobce mohl z důvodu nefunkčnosti elektronického systému podat nezbytné dokumenty v listinné podobě a zda splnil všechny podmínky pro přiznání dotace; v těchto řízeních šlo o dotace v rámci opatření ekologického zemědělství pro rok 2015. Městský soud původně zrušil rozhodnutí žalovaného z důvodu nevypořádání se s argumentací žalobce ohledně tvrzené nefunkčnosti elektronického systému. V následném řízení žalovaný přezkoumatelným způsobem odůvodnil, že elektronický systém byl funkční a že důvodem pro neposkytnutí dotace bylo nedokončení druhého kroku, tj. samotné neodeslání nezbytných dokumentů žalobcem. V dalším řízení městský soud žalobu zamítl s tím, že žalovaný přezkoumatelným způsobem odůvodnil, proč žalobci nepřiznal dotaci. Žalobce se bránil proti tomuto rozhodnutí městského soudu kasační stížností, za kterou však v poskytnuté lhůtě neuhradil soudní poplatek. Nejvyšší správní soud (dále „NSS“) řízení svým usnesením ze dne 10. 10. 2019 č. j. 5 Afs 263/2019-19 zastavil.
35. Městský soud konstatuje, že žalobci jsou známy důvody, proč mu nebyla přiznána dotace. Žalobce nezaslal nezbytné dokumenty prostřednictvím elektronického systému ve lhůtě, tj. do 2. 11. 2015 nikoli z důvodu nefunkčnosti elektronického systému, ale z důvodu nedokončení druhého kroku během tvorby a zasílání nezbytných dokumentů prvostupňovému orgánu. Městský soud neshledává žádný důvod, proč by se od odůvodnění městského soudu uvedeného v rozsudku ze dne 30. 6. 2019 č. j. 11 A 247/2018-59 měl odchýlit. V tomto řízení tak neruší prvostupňové rozhodnutí, neboť by to znamenalo neúměrné a ne hospodárné prodloužení správního řízení, což by bylo v rozporu se základními zásadami uvedenými ve správním řádu. Městský soud zmiňuje, že za jakékoli jiné situace, tedy nejednalo-li by se o totožné účastníky a přezkum totožné stěžejní námítky, by došlo ke zrušení rozhodnutí správního orgánu pro nepřezkoumatelnost. Není přípustné, aby správní orgány napravovaly nedostatky odůvodnění jejich rozhodnutí až v soudním řízení.
36. Za této situace není relevantní ani okolnost, že nebyla provedena svědecká výpověď státní zaměstnankyně prvostupňového orgánu. Napadené rozhodnutí je založeno na objektivním a nijak nerozporovaném zjištění (provedeném v řízení před městským soudem sp. zn. 11 A 247/2018) z databáze žalovaného ohledně provedených pokusů žalobce o odeslání

datových sad a na jejich vyhodnocení z pohledu úplnosti a včasnosti podání. Městský soud nepřisvědčil ani argumentaci žalobce, podle níž lze vzniklou situaci považovat za zásah vyšší moci nebo za mimořádné okolnosti. Ostatně i na takové situace právní úprava pamatuje, protože podle čl. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady EU č. 1306/2013, ve spojení s nařízením komise v přenesené pravomoci EU č. 640/2014, žalobce mohl a měl tuto okolnost písemně oznámit příslušnému orgánu spolu s příslušnými důkazy ve lhůtě patnácti pracovních dnů ode dne, kdy je tak příjemce nebo osoba jím pověřená s to učinit. Takové oznámení však žalobce neučinil. Co se týká posouzení, zda se nejedná o přepjatý formalismus, městský soud uvádí, že žalobce měl stanoven přesný postup, co má učinit při vzniku konkrétní situace. Nesplnění zákonných podmínek nelze považovat za důkaz přepjatého formalismu.

37. Důvodem, pro který městský soud neshledal tento žalobní bod důvodným, je tak výsledek doplnění dokazování v řízení před žalovaným, které bylo již městským soudem jednou přezkoumáno. Žalobci jsou dostatečně známy důvody, že technická funkčnost elektronického systému nebyla narušena. Městský soud opakuje, že skutečným důvodem, proč žalobci nebyla dotace přiznána, bylo zjištění, že to byl právě žalobce, kdo neučinil druhý potřebný krok v podobě konečného podání nezbytných dokumentů. Příčinou neúspěchu žalobce při podávání nezbytných dokumentů tak nebyla žalobcem deklarovaná a neprokázaná nefunkčnost systému, ale nedokončení procesu. Přestože žalovaný až v řízení před městským soudem doložil funkčnost systému i to, že nelze učinit žalobcem deklarovaný závěr, že žalobce podmínky pro platbu dotace naplnil, městský soud v tomto případě nepřistupuje ke zrušení napadeného rozhodnutí, a to z výše uvedených důvodů. Městský soud uzavírá, že napadené rozhodnutí nestojí na obsahu svědecké výpovědi Bc. Štěpánkové, nýbrž na zjištění, že žalobce ve lhůtě stanovené právním předpisem řádně nepodal nezbytné dokumenty.
38. K žalobní námitce *zadruhé* týkající se žalobcovy námitky, že správní orgán neprovedl předpokládanou kontrolu na místě samém, když touto kontrolou mohl být podle názoru žalobce zjištěn jednoznačně skutečný stav věci, městský soud konstatuje, že námitka není důvodná. V případě, kdy žalobce nedoručil ve lhůtě nezbytné dokumenty, není možné provedení kontroly na místě považovat za očekávané či předpokládané. Prvostupňový orgán nemůže nijak předjímat (i za situace, kdy nedoručil ani listinnou formou prvostupňovému orgánu nezbytné dokumenty), že žalobce koně chová, a provádět u něj cíleně kontrolu na místě. Městský soud konstatuje, že za doručení prvostupňovému orgánu nelze považovat situaci, kdy státní zaměstnankyně pomáhá žalobci s elektronickým podáním a podle tvrzení žalobce disponuje s nezbytnými doklady. Nezbytnými doklady nedisponuje v danou chvíli prvostupňový orgán nýbrž státní zaměstnankyně. Smyslem právní úpravy je, aby se počet koní primárně zjišťoval právě z podaných nezbytných dokumentů, teprve poté připadá v úvahu provedení následné kontroly deklarovaných údajů na místě. Pokud by u žalobce byla provedena kontrola na místě např. za rok 2014, neměla by žádnou vazbu na nezbytné dokumenty potřebné k přiznání dotace pro další období (př. 2015), protože pro účely výpočtu intenzity chovu hospodářských zvířat by mohl být zohledněn pouze stav zvířat zjištěný touto kontrolou a za období, které bylo kontrolou zjišťováno.
39. Rovněž městský soud dospěl k závěru, že námitka uvedená v bodě *zatřetí* je nedůvodná. Žalobce namítá, že mu nebylo umožněno prvostupňovým orgánem podat nezbytné dokumenty v písemné podobě. Otázkou důvodnosti případného odepření přijetí žádosti o

dotaci a nezbytných dokumentů v písemné podobě by bylo podle názoru městského soudu nezbytné zabývat se pouze v případě zjištění, že elektronický systém podávání nezbytných dokumentů skutečně nebyl funkční. S ohledem na řízení před městským soudem sp. zn. 11 A 247/2018 však v dané věci takové skutkové okolnosti nebyly prokázány, proto je otázka možnosti písemného podání žádosti irelevantní. Elektronický systém podávání žádostí a nezbytných dokumentů je zakotven v přímo použitelném předpisu evropského práva, konkrétně v čl. 67 a 68 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, které každému členskému státu přímo ukládá zavést a provozovat integrovaný administrativní a kontrolní systém, který obsahuje počítačovou databázi, systém identifikace zemědělských pozemků, systém identifikace a evidence platebních nároků, žádosti o podporu a žádosti o platbu, integrovaný kontrolní systém a jednotný systém identifikace každého příjemce podpory, který předloží žádost o podporu nebo žádost o platbu.

40. Na základě shora popsanych důvodů dospěl městský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

IV. Posouzení nákladů řízení

41. O nákladech řízení rozhodl městský soud na základě ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, jenž měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měl plný úspěch žalovaný, avšak jemu žádné náklady přesahující rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Žalobce pak nebyl v řízení procesně úspěšný.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. března 2020

JUDr. Jan Ryba, v. r.

předseda senátu